

استارت تمرینات از ۲۷ اردیبهشت آغاز مسابقات از اواخر خرداد؟

سرایت دودستگی از مدیران به بازیکنان

کمال علیه لژیونرهای بعدی؟

خاطره نویسنده گاردین از تماشای دیدار ایران- آرژانتین

اضطراب، جادوی مسی

و پنالتی واضحی که داور نگرفت

بازتاب پیشنهادهای گوناگون مدافع استقلال در رسانه‌های هند
**قیمت بالا
مشکل اصلی
هندی شدن
چشمی**

شماره مسلسل ۳۷۷۴
دوشنبه ۲۲ بهمن ۱۳۹۹
۱۷ رمضان ۱۴۲۱
۲۰۲۰
شماره ۳۰۳۶

فرهنگستان ورزشی

| Mon | 11 May 2020 | vol.11 |
No. 3036 | 16 Pages

سر مربی تکواندوی بانوان دانشگاه آزاد:

شانس سومی داریم

اما جان ورزشکار مهم‌تر است

امیدوار رضایی: فیفا بفهمد مجمع در جریان امور اساسنامه نیست بر خورد شدیدی می‌کند

با مخفی‌کاری و فیفاهراسی دنبال حفظ منافع شان هستند

مخالفت با جذب خارجی‌ها گاف وزارت ورزش بود ■ نمی‌دانم سرخابی‌ها با پول میلیاردی اسپانسرها چه می‌کنند!

گزارش «فرهنگستان» از ۲ قطبی‌ترین روزهای پرسپولیس؛ سرایت دودستگی از مدیران به بازیکنان

کمال علیه لژیونرهای بعدی؟

قهرهای ادامه‌دار هاشمی

هاشمی هم در این مدت به دودستگی در باشگاه کمک کرد. او که قبلاً چند بار سابقه قهر از هیات مدیره را داشت در جلسه اخیر نیز ظاهراً به خاطر مخالفت با همکاری مجدد با شرکت آتیه با رسول‌پناه جبر و بحث کرد و زودتر از بقیه جلسه را ترک کرد تا بحث قهر دوباره‌اش مطرح شود. مقابل باشگاه نیز پاسخی به خبرنگاران نداد و تنها به این جمله بسنده کرد که: «بروید از رسول‌پناه بپرسید. او خوب حرف می‌زند!»

جلسات جداگانه

با اسپانسرهای موردعلاقه

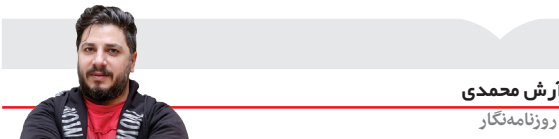
با اینکه اعضای هیات مدیره برای در فشار گذاشتن آتیه داده‌پرداز برای اضافه کردن بند های جدید به قرارداد، اقدام به فسخ قرارداد با این شرکت کارگزار کرده بودند، اما از گوشه و کنار شنیده می‌شد که رسول‌پناه به صورت مخفیانه با مدیران این شرکت پای میز مذاکره نشسته تا ظاهراً در صورت حمایت از مدیرعاملی،

بازرترین نمونه‌های آن مصاحبه دیروز کمال کامیابی نیست.

تغییر موضع بعد از به قدرت رسیدن

گفته می‌شود در روزهایی که هیات مدیره چهار نفره اداره می‌شد، رسول‌پناه به نبی، رغبتی و هاشمی وعده داده که اگر سرپرست باشگاه شود حاضر است هدایت باشگاه را با اعضای هیات مدیره تقسیم کند. در این بین رغبتی علاقه چندانی به حضور در امور اجرایی نداشت و نبی هم که اسب خود را برای حضور در فدراسیون زمین کرده بود برایش تفاوتی نداشت که چه کسی قرار است هدایت باشگاه پرسپولیس را در اختیار بگیرد. رسول‌پناه در ادامه سرپرست باشگاه شد و در اوایل هاشمی تا حدی اختیارات مهمی داشت و حتی جلساتی را بدون حضور رسول‌پناه برگزار می‌کرد و مصاحبه‌های مهمی نیز انجام می‌داد. دیگر نشانی از آن عضو هیات مدیره که فعالیت زیادی نداشت و مصاحبه‌ای هم نمی‌کرد نداشت اما رفته‌رفته رسول‌پناه وعده‌اش را فراموش کرد و هاشمی نیز در جنگ قدرت تا حدی کم آورد.

آرش محمدی

روزنامه‌نگار

وضعیت باشگاه پرسپولیس از زمانی که رسول‌پناه پا به باشگاه گذاشته کمی متفاوت‌تر از قبل است و اگر سری به ساختمان سرخ‌ها بزنید متوجه می‌شوید که همه اعضای باشگاه در حال یارکشی و قرار گرفتن در گروه افرادی هستند که شانس بیشتری برای اختیار گرفتن قدرت دارند و این باعث شده که فضای نه‌چندان جالبی در این باشگاه بزرگ حکمفرما شود. حرف‌های درگوشی و جلسات مخفیانه درست از روزی رقم خورد که رسول‌پناه به هیات مدیره پرسپولیس‌ها اضافه و در ادامه رئیس هیات مدیره شد و شاید همه به خاطر داشته باشند که حضور اعضای هیات مدیره به دور از چشم انضاری فرد در یک رستوران تشکیل جلسه دادند و کسی تصور را نمی‌کرد که یک روزی عضو جدید هیات مدیره که حضورش تحت عنوان دندانپزشک وزیر با انتقادهای زیادی همراه بود، در ادامه سرپرست باشگاه و گزینه مدیرعاملی هم بشود.

آن طور که به نظر می‌آید مهدی رسول‌پناه که از ارتباط نزدیکش با وزیر ورزش نهایت استفاده را برده، عزم خود را برای اختیار گرفتن سکان هدایت باشگاه جزم کرده و از هیچ لابی‌گری و مذاکره‌ای برای رسیدن به این مهم به‌سادگی عبور نمی‌کند و این درحالی است که هاشمی دیگر عضو هیات مدیره نیز در این مدت به یک رقیب جدی تبدیل شد که البته فعلاً مجبور به عقب‌نشینی شده است. با این حال دودستگی در باشگاه با وجود تکذیب مسئولانش کاملاً مشهود است.

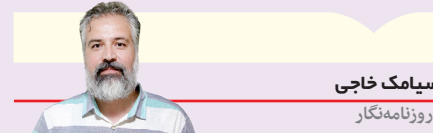
جالب است که این دودستگی در باشگاه به تیم هم سرایت کرده و بازیکنان سرخ که در سه چهار سال گذشته یکی از متحدترین تیم‌های لیگ برتری بودند، این روزها علیه یکدیگر به‌طور غیرعادی موضع می‌گیرند و یکی از

خاطره نویسنده گاردین از تماشای دیدار ایران- آرژانتین

اضطراب، جادوی مسی و پنالتی واضحی که داور نگرفت

در چنین مسابقاتی بسیار دشوار است. سعی می‌کردم خودم را سرگرم کنم تا حس ناامی و عذابم از بین برود. در ادامه این مطلب آمده است: «شاید اگر VAR در آن زمان وجود داشت یا داور چشمی داشت که می‌توانست صحنه‌ها را آهسته‌تر ببیند، اوضاع می‌توانست برای ما بدتر هم بشود. در دقیقه ۵۵ پنالتی واضحی روی اشکان دژاگه، بازیکن ایران رخ داد که از چشم داور دور ماند. به‌رحال تاریخ را همیشه افراد پیروز نوشته‌اند. بازی وارد وقت‌های اضافه شده بود و میهمانان سعی می‌کردند ما را تسلی بدهند. من، فانتینو و تمام مردم آرژانتین در آن لحظات حرف‌هایمان را پیش خود نگه داشتیم. درست در همان زمانی که به‌نظر می‌رسید کار تمام است و ما باید تسلیم شویم، ناگهان پاس لاوتزی به لیونل مسی رسید و او با ضربه‌ای فنی توپ را از بین دو بازیکن ایرانی و پس از آن گل این تیم به تور دروازه رساند تا آرژانتین جواز صعود به مرحله بعد را کسب کند. فانتینو با تمام قدرت فریاد زد: «ممنون مسی، ممنون آرژانتین!» من و پدرم به هوا پریدیم

ایرانی‌ها عملکرد بسیار خوبی داشتند. گونسالو ایگوین، سرخو آگرو و آنخل دی‌ماریا در خط حمله کارایی لازم را نداشتند، چرا که این تیم آسیایی به‌خصوص در خط دفاعی نمایشی عالی داشت. فرمول دفاعی کارلوس کی‌روش (پارک کردن اتوبوس مقابل دروازه و تحت کنترل درآوردن لیونل مسی) در این دیدار به خوبی اجرا شد و اسیر خود کرده بود. در آن ظهر روز گرم توقعات از مسی همانند مارادونا بالا بود، اما او در زمین گم بود. پدر ایرانی یکی از دوستانم مرا برای تماشای این دیدار به خانه‌اش دعوت کرده بود. همراه پدرم به طبقه آخر یک برج رفتم. با لباس تیم ملی آرژانتین به خانه آنها رفتم و تنها آرژانتینی‌های آنجا بودیم. انتظارات از مسی بالا بود، اما دیدن ناتوانی در رساندن تیم ما به موفقیت واقعا ناامیدکننده بود. همین ضعف در تیم ملی باعث شده بود عده‌ای حتی او را یک آرژانتینی هم ندانند. هر دقیقه که از بازی می‌گذشت و ما گل نمی‌زدیم، برایمان عذاب‌آور بود. برای نسلی که با افسانه مارادونا بزرگ شده بود، تحمل و صبر

سیامک خاجی

روزنامه‌نگار

روزنامه گاردین در روزهای اخیر از نویسندگان خود خواسته تا بازی‌های بیادماندنی و موردعلاقه خود را که خاطراتی از آن در ذهن این خبرنگاران باقی مانده، انتخاب کرده و گزارشی درباره آن بنویسند. فرانسسکو ناواس، نویسنده آرژانتینی این روزنامه نیز در مطلبی دیدار ایران- آرژانتین در مرحله گروهی مسابقات جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل را به‌عنوان مسابقه موردعلاقه‌اش انتخاب کرده است.

ناواس در مطلب خود آورده است: «در دقیقه ۸۹ آن بازی، الخاندرو فانتینو، گزارشگر رادیو آرژانتین گفت «ما فاجعه هستیم، و کاملاً هم حق داشت؛ مسابقه‌ای که انتظار نداشتم چندین دشوار باشد، درحال تبدیل شدن به یک ناامیدی تاریخی بود. به‌همان اندازه که آرژانتین بد بود،

که احساس می‌کردیم راهی برای موفقیت نیست و باید درد را احساس کنیم. این احساس دو هفته دیگر با ما همراه بود تا درنهایت با گل ماریو گوتزه در مسابقه فینال، حسرت فتح جام برای ما باقی ماند.»

و همدیگر را در آغوش کشیدیم. فریادهای بلند ما فضای خانه را پر کرده بود و با تمام توان جیغ می‌کشیدیم. لیوان نوشیدنی‌های ما به اطراف پرت شد و غذا و لباس چند نفر را خیس کرد. این یک رهایی خالص بود. درست در لحظه‌ای